

בש"פ 7060/16 - צבי רוזנבלט נגד מדינת ישראל, יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי ובכונס הרשמי, השגה על החלטת המזכירות

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 7060/16

בש"פ 7063/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
צבי רוזנבלט

לפני:
המבקש:

נגד

1. מדינת ישראל
2. יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי ובכונס הרשמי

המשיבות:

**השגה על החלטת המזכירות
ובקשה להארכת מועד**

החלטה

1. בפניי השגה על החלטת מזכירות בית המשפט שלא לקבל לרישום הליך ערעורי על החלטה בבקשה שהגיש המבקש ל"עיון מחדש בפסק דין לחילוט נכס וביטולו", ולצידה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על חלק ההחלטה בו נדחתה בקשתו של המבקש לפסלות שופט.

ברקע הדברים הליך פלילי אשר התנהל בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, בסיומו הורשע בדין. במסגרת ההליך הפלילי עתרה המשיבה 1 לחילוט נכס מקרקעין, והדין בסוגיית החילוט הועבר להליך אזרחי. ביום 27.11.2011 ניתן פסק דין בו הורה בית המשפט המחוזי על חילוט הנכס, תוך דחיית טענותיה של מי שטענה לזכות בו. בבית משפט זה נדחו ערעורים שהוגשו הן על פסק הדין בהליך הפלילי והן על פסק הדין בסוגיית החילוט, ועתירות לדיון נוסף נדחו אף הן (דנ"פ 1541/13).

לאחר שפסקי הדין הפכו חלוטים כמתואר, הגיש המבקש בבית המשפט המחוזי בקשה אשר כותרתה כאמור "עיון מחדש בפסק דין לחילוט נכס וביטולו". בקשה זו הוגשה במסגרת ההליך שהתנהל בשעתו בעניינו של המבקש, ובגדרה טען המבקש כי בידיו ראיות חדשות המצדיקות את ביטול פסק הדין בעניין החילוט.

בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 16.8.2016. מתוכן ההחלטה עולה כי בית המשפט המחוזי סבר כי במהות הדברים מדובר בבקשה למשפט חוזר (אזרחי), וקבע כי דינה להדחות על הסף. בית המשפט המחוזי דחה בהקשר זה את הטענות אותן ביקש המבקש לבסס על הראיות החדשות הנטענות, וכן דחה בגדר אותה החלטה בקשה לפסלות שופט שהוגשה בידי המבקש בד בבד עם בקשתו לעיון חוזר.

2. המבקש אינו משלים עם החלטה זו ומעוניין להשיג עליה. ביום 7.9.2016 פנה המבקש למזכירות בית המשפט לשם הגשת הליך ערעורי - ערעור המופנה כלפי כל חלקי ההחלטה (דחיית הבקשה לעיון חוזר ודחיית בקשתו לפסלות שופט). מזכירות בית המשפט סירבה לקבל את ההליך לרישום.

על החלטת המזכירות משיג המבקש בפניי. מתוכן ההשגה ובקשת הארכה עולה כי טעם הדחיה היה עמדת המזכירות לפיה לא ניתן להגיש ערעור על החלטה הדוחה בקשה לעיון חוזר בפסק דין; וכן עמדתה כי על החלטה בבקשת פסלות יש להשיג בהליך ערעורי עצמאי.

בתגובה אותה הגישו המשיבות טוענות הן כי המבקש מנסה למעשה "ליצור הליך חדש" לאחר שההחלטות בעניינו הפכו חלוטות, וכשם שלא היה מקום לדון בהליך שהגיש בבית המשפט המחוזי אין באפשרותו להגיש ערעור על ההחלטה בבית משפט זה. לעניין ההחלטה בבקשת הפסלות מדגישות המשיבות כי ההליך בבית המשפט המחוזי הגיע לקיצו, כך שלו ניתן היה להגיש ערעור על ההחלטה העיקרית היה מקום לכרוך בערעור גם את ההשגה בעניין הפסלות.

3. אין בפניי עמדה כתובה של מזכירות בית המשפט כך שלא נהיר לי האם נמסר למבקש כי אין בידו להשיג כלל על ההחלטה או שמא נמסר לו כי אין בידו להגיש הליך של ערעור בזכות. גם בעמדת המשיבות קיימת אי בהירות דומה. המשיבות ציינו בתגובתן כי "אין הליך של ערעור" על ההחלטה דנן, ולא הבהירו האם כוונתן היא שאין בידו המבקש זכות ערעור או שמא כוונתן היא כי לא קיים בדין כל הליך ערעורי מתאים (עמדה העולה לכאורה מתגובתן לבקשה להארכת מועד, בה נטען כי היות וההליך לא היה צריך להתקבל לרישום בבית המשפט המחוזי "לא ניתן להשיג עליו").

כך או כך, לאחר שעיינתי בכל החומר שבפניי (ובכלל זאת בתשובת המבקש לתגובת המשיבות) הגעתי לכלל מסקנה כי לא נתונה למבקש זכות ערעור, אך כי רשאי הוא להגיש הליך של בקשת רשות ערעור.

כמתואר, המבקש הגיש בבית המשפט המחוזי בקשה לעיון לחוזר בפסק דין שהפך חלוט. ההחלטה אשר ניתנה בבקשה זו היא החלטה מאוחרת לפסק דין. כזכור פסק הדין בעניין החילוט ניתן בעניינו לאחר שבקשת החילוט הועברה להליך אזרחי, וצו חילוט שניתן בהליך כאמור "ייחשב כצו חילוט אזרחי לכל עניין, לרבות הערעור עליו וביטולו" (הוראת תקנה 5 לתקנות הסמים המסוכנים (סדרי דין לעניין חילוט רכוש), תש"ן-1990. הוראה החלה בעניינו, בשינויים המחויבים, מכוח סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000. וראו גם הוראת סעיף 22(ג) לאותו החוק. כן ראו פסק הדין בערעור שהגישו המבקש והטוענת לזכות על פסק הדין בעניין החילוט: ע"א 325/12 רונבלט נ' מדינת

ישראל, פסקאות 8-12 (21.1.2013)). הנה כי כן, החלטת בית המשפט המחוזי היא החלטה מאוחרת לפסק דין אזרחי, וככזו היא "החלטה אחרת" עליה ניתן להשיג בדרך של בקשת רשות ערעור.

כפי שציינתי בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו כי במהות הדברים המבקש עתר לקיומו של משפט חוזר אזרחי, וגם המבקש טוען כי לכך למעשה עתר. אך גם אם נשקף על ההחלטה במשקפיים אלו אין בכך בעניינו כדי לשנות מסיווג ההחלטה ומאופן ההשגה עליה. זאת שכן ככלל בקשה לביטול פסק דין אזרחי חלוט (המכונה גם בקשה למשפט חוזר אזרחי) יש להגיש כהליך חדש בבית המשפט שנתן את פסק הדין (בר"מ 2582/06 פריג' נ' עיריית אילת (29.6.2006)). כאשר מוגש הליך עצמאי כאמור, נתונה מטבע הדברים זכות ערעור על פסק הדין אשר ניתן בו. ואולם, כאשר בעל דין אינו נוקט בהליך עצמאי ובוחר להגיש בקשה במסגרת ההליך המקורי בו ניתן פסק הדין, ו"משנתן בית המשפט המחוזי החלטה בבקשה במסגרת אותו הליך לאחר מתן פסק הדין, הרי שהחלטתו היא בחזקת 'החלטה אחרת' (בדומה להחלטה בבקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד), ולכן ניתן היה לערער עליה רק ברשות" (ע"א 9369/12 איבי נ' צ.א.מ.א. הובלות דלק בע"מ, פסקאות 17-18 (22.7.2014)).

עמדה לפיה לא ניתן להשיג על ההחלטה בכל דרך שהיא אינה מתיישבת אפוא עם פסיקתו של בית משפט זה; ומן הצד השני עמדת המבקש לפיה נתונה לו זכות ערעור אינה מתיישבת אף היא עם ההלכה הנוהגת.

בנסיבות העולות מהחומר שבפניי, ובפרט בהתחשב בכך שהמבקש אינו מיוצג, סבורני כי עת פנה המבקש למזכירות בית המשפט להגשת הליך ערעורי לא היה מקום להודיעו כי אין בידו להגיש הליך ערעורי (ככל שכך הודע לו). כאמור אין בפניי עמדה כתובה של המזכירות) ונכון היה להנחותו להגיש בקשת רשות ערעור חלף ערעור בזכות (וידוגש כי המועד להגשת בקשה כאמור טרם חלף במועד פנייתו לבית המשפט, ולמעשה נוכח פגרת בתי המשפט נתון היה לו כחודש נוסף להגשת ההליך). בהתחשב באמור ומשנראה כי להבנת המבקש נמסר לו שאין באפשרותו להשיג על החלטה שניתנה בעניינו, הגם שפנה לבית משפט זה בתוך סד הזמנים שהיה נתון לו להשיג עליה, סבורני כי יש לאפשר לו להגיש הליך ערעורי מתאים.

4. אשר להשגה על חלק ההחלטה הנוגע לדחיית בקשת הפסלות. בעניין זה איני סבורה כי נכון היה להנחות את המבקש להגיש הליך עצמאי על דחיית בקשת הפסלות, כפי שנעשה (כעולה מתרשומת שבתיק). הליך הפסלות הוא הליך שעל פי טבעו צופה פני עתיד, ועל כן, וכפי שצינו גם המשיבות בתגובתן לבקשה להארכת מועד, כאשר ההליך העיקרי בא אל סיומו, נראה כי דרך המלך היא לכלול את ההשגות בעניין הפסלות במסגרת ההליך הערעורי על ההחלטה המסיימת את ההליך (ואיני מוצאת כי יש טעם בהגשת טיעון נוסף מטעם המשיבות בעניין, כמבוקש) (ראו והשוו: ע"א 8297/14 דור נ' וי.א.מ.ג' אריאל קומודיטיס (1996) בע"מ, פסקה 5 (10.2.2015); ע"א 3230/14 פלוני נ' קיבוץ מעברות אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית, פסקאות 15-16 (7.9.2015); ע"א 2930/13 אור-אן אושי אחזקות בע"מ נ' הארגז תעשיות בע"מ (21.10.2013); רע"א 5539/15 אנריקה לנדה נ' גד ורקשטל, פסקאות לד'-לה' (19.11.2015)). היות ובעניינו בית המשפט המחוזי סיים מלאכתו (פעמיים) איני סבורה כי יש תוחלת בקבלה לרישום של ערעור הפסלות כהליך עצמאי.

5. סיכומם של דברים - המבקש רשאי להגיש הליך ערעורי מתאים על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 16.8.2016, קרי - בקשת רשות ערעור. בבקשת רשות הערעור רשאי המבקש להשיג על כל חלקי ההחלטה, וזו תוגש בתוך שבעה ימים מעת המצאת החלטה זו לידיו.

למען הסר ספק יובהר כי למרות שההליכים שבכותרת נפתחו כבש"פים, מוסכם על הצדדים כי ההחלטה שבמוקד ההליכים היא החלטה מאוחרת לפסק-דין אזרחי (וגם בית המשפט המחוזי ראה כאמור את הבקשה כבקשה למשפט חוזר אזרחי, ודחה את הבקשה על הסף מכוח תקנה 101 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). על כן בקשת רשות הערעור תוגש ותתקבל לרישום כבקשת רשות ערעור אזרחית.

ההחלטה תתויק בתיק השופט שייפתח.

ניתנה היום, ה' בחשון התשע"ז (6.11.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת
